

Proponujemy i zachęcamy Rodziców do skorzystania z platformy opracowanej przez MEN ze strony:
www.govpl/web/zdalnelekcje/wiosna-00

TEMAT TYGODNIA: DBAMY O NASZĄ PLANETĘ
(20.04.2020 – 24.04.2020)

20.04.2020 „PLANETA ZIEMIA”

„Czym jest natura?” – burza mózgów.

Dzieci wysuwają swoje pomysły, prowadzimy rozmowę, wysłuchujemy każdej wypowiedzi.

Na koniec je podsumowujemy, a jeśli jest taka potrzeba, dodajemy własne wyjaśnienie.

„Natura czy człowiek?”

Potrzebować będziemy :

- rysunki drzewa i narzędzi (załącznik)
- różne przedmioty pochodzące z natury i wytworzone przez człowieka

Na środek pokoju wysypujemy różne przedmioty i układamy nasze rysunki (drzewo/narzędzie) Dzieci biorą po kolei przedmioty i układają rysunkach drzewa (przedmiot stworzony przez naturę) lub narzędzi (wytwór człowieka).

Za każdym razem wspólnie zastanawiamy się, czy zadanie zostało wykonane poprawnie.

Przykładowe przedmioty:

Wytwory człowieka: reklamówka, piłka, książka, kredka, długopis, kartka, papierek po cukierku, łyżka, ścierka, gąbka, skarpetka, śruba, samochód zabawka, lalka, miś, puszka, butelka.

Przedmioty naturalne: liście, gałązki, źdźbło trawy, cebulka, jabłko, kwiat, kora, słoma, siano, burak, ziemniak, kamień, orzech, bursztyn, muszelka, pióro.

„Czy to tu?”

Potrzebować będziemy

- rysunki drzewa i narzędzi,
- różne przedmioty pochodzące z natury i wytworzone przez człowieka

Zabawa ruchowa utrwalająca nowe informacje. Kładziemy po jednej stronie pomieszczenia rysunek drzewa, a po drugiej – narzędzi. Rodzic bierze do ręki jeden z przedmiotów z poprzedniej zabawy i unosi. Dzieci biegną jak najszybciej na tę stronę pomieszczenia, w której leży obrazek pasujący do podniesionej rzeczy.

„Człowiek i jego działanie” – rozmowa z dziećmi na temat właściwych i niewłaściwych zachowań wobec środowiska. Dzieci wypowiadają się na podstawie własnych doświadczeń. Kierujemy rozmową tak, by wymieniały zachowania nie tylko negatywne, lecz także dobre dla Ziemi. Rodzice nie wymienia i nie opisuje żadnych zachowań.

„Taki świat” – rozmowa na temat świata dookoła i zanieczyszczenia środowiska. Rodzic zadaje dzieciom pytania:

- Czy podoba wam się świat, w którym żyjecie?
- Co chcielibyście w nim zmienić?
- Co w tym celu trzeba zrobić?

„Jak człowiek zmienił świat?” – praca plastyczna.

Potrzebować będziemy :

- kartki,
- dowolne materiały plastyczne (farby, pastele, kredki, flamastry)

Dzieci otrzymują kartki oraz dowolne materiały plastyczne. Kartki przedzielają pionową kreską na pół. Po lewej stronie rysują środowisko naturalne, a po prawej – zmienione przez człowieka. Po skończeniu dzieci opowiadają o swoich pracach.

21.04.2020 „DBAMY O ŚRODOWISKO”

„Smutny widok”

Potrzebować będziemy :

- zdjęcia przedstawiające tereny czyste i zanieczyszczone (załącznik)

Prezentujemy zdjęcia przedstawiające tereny piękne i czyste oraz zanieczyszczone.

1) piękne widoki parków, lasów, łąk itp.,

2) śmieci i inne zanieczyszczenia, np. brudne rzeki, ścieki, dymy z fabryk, dzikie wysypiska śmieci, wycięte lasy.

Dzieci zastanawiają się, według jakiego kryterium podzielić obrazki na grupy. Następnie wyjaśniają, jakie kryterium wybrały i dlaczego.

„Jak pomóc naszej planecie?” – giełda pomysłów/ praca plastyczna

Potrzebować będziemy :

- duży arkusz papieru, kredki

Wywołujemy dyskusję zadając pytanie – Jak pomóc naszej planecie? Dzieci podają jak najczęściej pomysłów, a potem rysują swoje propozycje na dużym arkuszu papieru.

„Co by było, gdyby...” – rozwijanie twórczego myślenia. zadajemy pytania:

- Co by było, gdyby ludzie wyrzucali wszystkie śmieci na ulicę?
- Co by było, gdyby zabrakło czystej wody do picia?
- Co by było, gdyby dym tak zanieczyścił niebo, że nie dałoby się zobaczyć słońca?
- Co by było, gdyby wycięto wszystkie drzewa?
- Co by było, gdyby spłonęły wszystkie łąki?
- Co by było, gdyby nie było zwierząt?

Dzieci tworzą scenariusze i starają się udzielić odpowiedzi.

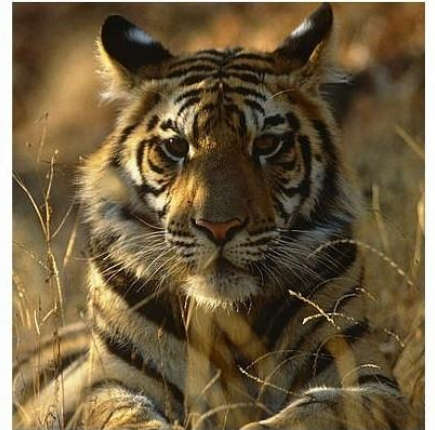
„Zagrożone”

Potrzebować będziemy :

- zdjęcia różnych zwierząt, w tym zagrożonych wyginięciem (załącznik)

Rozmowa na temat zwierząt zagrożonych wyginięciem. Rozkładamy na dywanie zdjęcia różnych zwierząt, wśród nich zagrożonych wyginięciem, takich jak goryl, tygrys, nosorożec, słoń, lampart, żubr, niedźwiedź. Dzieci najpierw podają nazwy wszystkich zwierząt. Następnie Rodzic odwraca obrazkiem w dół wszystkie zdjęcia zwierząt zagrożonych wyginięciem. Wyjaśnia dzieciom, że tych zwierząt jest już na świecie bardzo mało, bo ludzie na nie polują lub niszczą ich środowisko życia: wycinają lasy, zatrują wodę. Do słownika dziecka prowadzamy termin „zwierzęta zagrożone wyginięciem”.

Wprowadzenie litery Z, z:

Potrzebować będziemy :

- np. zdjęcia różnych zwierząt, w tym zebry

Skupiamy uwagę dzieci na wyrazie ZEBRA i podajemy polecenia dzieciom:

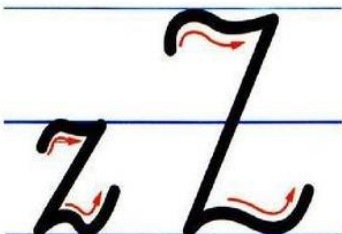
- podziel ten wyraz na sylaby – ile ich mamy?
- Podziel ten wyraz na głoski – ile ich jest?
- Powiedz ten wyraz głośno
- Powiedz ten wyraz szeptem

Z E B R A

Na dywanie rozkładamy obrazki i prosimy, by dzieci wybrały spośród nich te, w których nazwie słychać głoskę Z.

Prezentujemy literę małą i wielką drukowaną (i pisaną jeżeli dzieci są zainteresowane).

z Z

- Do czego jest podobna wielka litera Z?

- Z czym wam się kojarzy?
- Czym się różni od małej?

Zz

zebra

- Znajdź na ilustracji i pokoloruj lub otocz pętlami co najmniej pięć elementów, których nazwy zaczynają się głoską z.

- Narysuj szlaczek po śladzie.

Rozdajemy dzieciom gazety i prosimy aby dzieci zamieniły się w detektywów i w gazetach zaznaczyły ołówkiem litery Z (duże i małe).

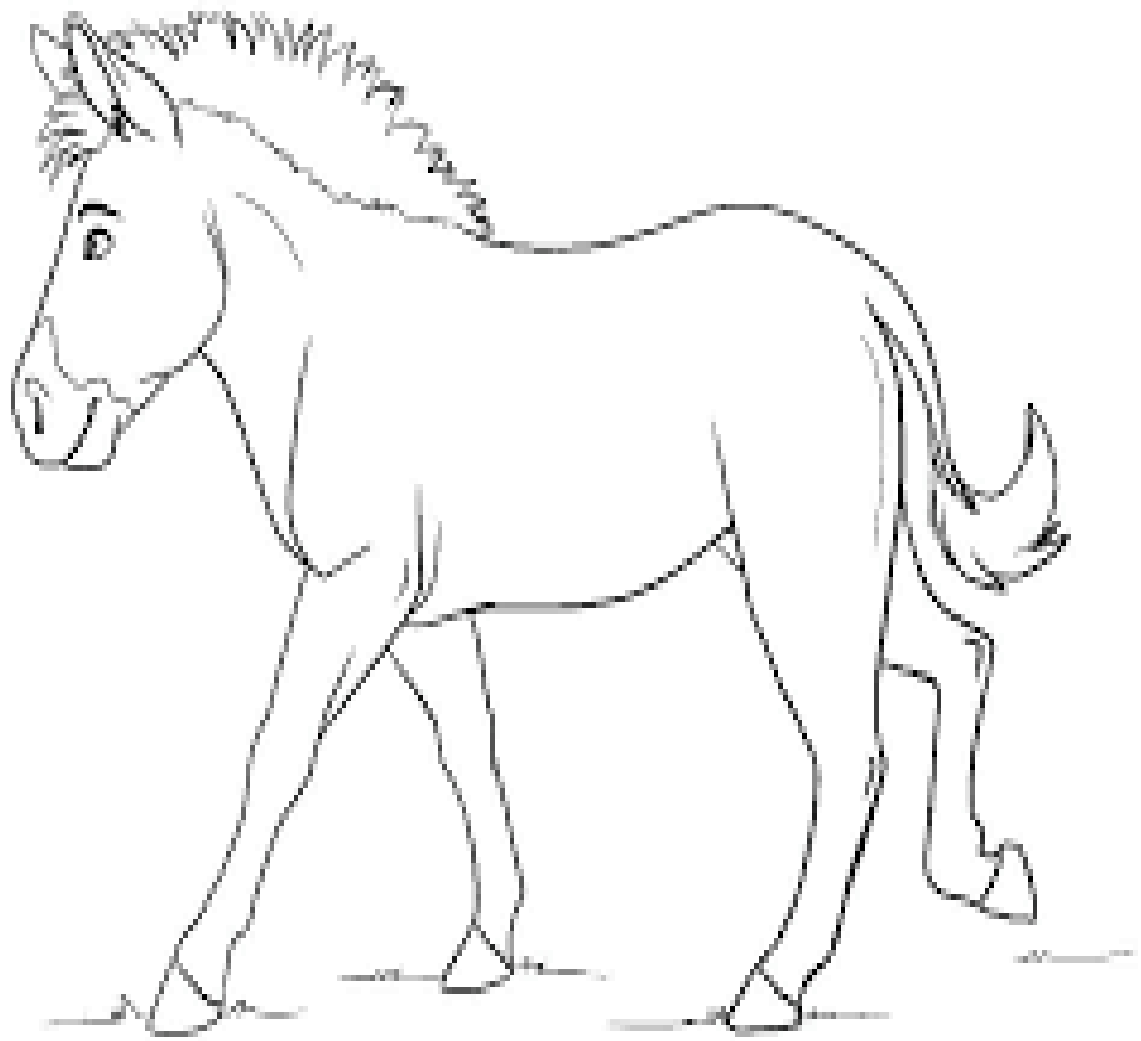
„Kółko i krzyżyk” – gra – wersja z nakrętkami w dwóch kolorach.

Praca plastyczna inspirowana następującym fragmentem wiersza

„Spełnione życzenie zebry”:

„Chcę mieć smugi kolorowe,
Tu niebieskie, tam różowe.
Mam być pięknie ubarwiona,
Jak papuga, nie jak wrona.
Grzywkę proszę na czerwono,
A kopytka na zielono.
Zaś ogonek, choć cieniutki,
W kolorowe chcę mieć nutki”.

Podajemy dzieciom karty pracy *Spełnione życzenie zebry*, zawierające rysunek konturowy zebry bez pasków. Dzieci mają pokolorować rysunek w taki sposób, by bohaterka utworu wyglądała na nim zgodnie z życzeniem wyrażonym w wierszu.

22.04.2020 „ŚMIECI”

„Co to?”

Zagadka z wykorzystaniem znaczka recyklingu do rysowania palcem po śladzie.

Pytamy dzieci: Czy wiecie, co oznacza ten rysunek? (Uwaga! Jeśli dzieci nie wiedzą, na razie nie wyjaśniamy, tylko przechodzimy do kolejnego zadania).

„Recykling” – burza mózgów. Dzieci próbują odgadnąć, co znaczy słowo „recykling”. W razie potrzeby wyjaśniamy, że jest to zmniejszenie zużycia surowców naturalnych oraz ilości odpadów, przetwarzanie odpadów na coś, co można ponownie wykorzystać.

„Co z tym zrobić?”

Potrzebować będziemy :

Różne odpady: plastikowe i szklane butelki, gazety, rysunki dzieci z makulatury, kartony, opakowania po różnych produktach, sznurki, zepsute zabawki itp.

Szukanie nowych zastosowań dla śmieci. Wyrzucamy na środek pokoju różne przedmioty: plastikowe i szklane butelki, gazety, rysunki dzieci z makulatury, kartony, opakowania po różnych produktach, sznurki, zepsute zabawki itp. (ważne by powstała sterta śmieci).

Tłumaczymy przy tym, że te rzeczy nie zmieściły się w koszu, bo jest ich tak dużo.

Pytamy dzieci - Co z tym zrobić?, a one podają swoje propozycje.

Pytamy , jak można ponownie wykorzystać te przedmioty - Jeśli dzieci znajdą zastosowanie dla któregoś przedmiotu, odkładamy go do osobnego kartonu, dzięki czemu zmniejsza się liczba rzeczy do wyrzucenia. Zwracamy na to uwagę dzieci. Wyjaśniamy, że z wielu rzeczy można stworzyć coś nowego, zamiast wyrzucać je do kosza. Wiele przedmiotów można również przetworzyć. Pokazujemy produkty wytworzone z przetworzonego plastiku, np. z butelek (grzebień, wieszak, reklamówki), z papieru (papier toaletowy, wytłaczanki od jajek).

„Kolorowe kosze”

Potrzebować będziemy :

różne odpady, podpisy (papier, plastik, metal; szkło; mieszane), pudełka (zielone, czerwone i czarne)

Przypomnienie wiadomości na temat segregacji śmieci.

Zadajemy dzieciom pytanie: Dlaczego kosze mają różne kolory?,

Ustawiamy na środku sali trzy pudełka w kolorach: zielonym, czerwonym i czarnym. Prosimy by dzieci wyjaśniły, jakie odpady wrzucamy się do koszy oznaczonych tymi kolorami. Dzieci otrzymują napisy (papier, plastik, metal; szkło; mieszane) i mają za zadanie przykleić je do pudeł w odpowiednim kolorze:

kosz zielony – podpis: szkło

kosz czerwony – podpis: papier, plastik

kosz czarny – podpis: mieszane

ZIELONY

CZERWONY

CZARNY

Następnie ponownie wysypujemy na środek odpady wykorzystane wcześniej. Dziecko losuje jeden przedmiot, próbuje określić, z czego jest, i wrzucić go do odpowiedniego pudełka.

- Przyjrzyj się zdjęciom i zastanów się, które śmieci można ponownie wykorzystać do stworzenia nowych przedmiotów. Połącz te obiekty liniami z symbolem na środku.
- ★ Powiedz, czy wiesz, w jaki sposób można wykorzystać pozostałe rzeczy.

„Jak długo?”

Potrzebować będziemy :

- zdjęcia: wysypiska śmieci, smogu i dymu ze spalanych śmieci, śmieci rozrzuconych po łąkach, lasach, przy drodze, coś papierowego, metalowego i plastikowego, różne przedmioty (rysunek, ogryzek jabłka, reklamówkę, puszkę, plastikową butelkę, słoik itp.)

Zwrócenie uwagi na problem długiego rozkładania się niektórych śmieci. Dzieci próbują odpowiedzieć na pytanie:

- Co się dzieje ze śmieciami, które nie trafiają do odpowiednich pojemników?.

Początkowo dzieci dzielą się swoimi pomysłami, potem pokazujemy zdjęcia: wysypiska śmieci, smogu i dymu ze spalanych śmieci, śmieci rozrzuconych po łąkach, lasach, przy drodze.

Wyjaśniamy, że wiele śmieci rozkłada się bardzo długo. Opowiadamy o butelkach znalezionych w ziemi albo na dnie morza, które mogą mieć setki lat. rozkładamy na dywanie kartkę papieru, kawałek metalu oraz plastiku – pytamy dzieci:

- Której z tych rzeczy nie zniszczą: deszcz, mróz, śnieg, woda, słońce?
- Które mogłyby najdłużej leżeć na dworze? (najkrócej papier, następnie metal – rdza, najdłużej plastik).

Wysypuje na środek sali różne przedmioty, np. pocięty rysunek, ogryzek jabłka, reklamówkę, puszkę, plastikową butelkę, słoik, paperek po cukierku, gazetę, skórkę od banana, chusteczkę higieniczną.

Podnosimy po dwa i prosimy, by dzieci odpowiadały na pytanie: Co dłużej?. Dzieci mają wybrać ten, który rozkłada się dłużej. Zwracamy uwagę dzieci, że część przedmiotów potrzebuje bardzo dużo czasu, aby zniknąć, a niektóre nie rozłożą się nigdy.

Jak długo rozkładają się poszczególne grupy śmieci?

pocięty rysunek (papier) – 1–6miesiący

ogryzek jabłka (bio) 1–5 miesięcy

reklamówka (plastik) – nawet 400 lat

puszka (metal) – 50 lat

plastikowa butelka (plastik) – 400–450 lat

słoik (szkło) – nigdy

paperek po cukierku (plastik) – 400 lat

gazeta (papier) – 6 tygodni

skórka od banana (bio) – rok

chusteczka higieniczna (papier) – 2–4 tygodnie

- Przyjrzyj się zdjęciom. Skreśl śmieci, które dobrano do nieodpowiednich koszy.
- ★ Wśród skreślonych odpadów otocz pętlami te, których nie wyrzucamy do żadnego z koszy znajdującego się na zdjęciach. Powiedz, gdzie powinny się je wyrzucać.

- W każdej parze odpadów otocz pętlą ten, który rozkłada się dłużej.

„Eko i nie-eko” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją, rodzic odczytuje zdania, a dzieci oceniają, które z prezentowanych sytuacji są „eko”, a które nie.

Gdy usłyszą zdanie, które zakwalifikują jako opis sytuacji „eko”, mówią poniższą rymowaną i wykonują wskazane ćwiczenia:

To jest bardzo eko, (dzieci podskakują)

fantastyczny styl życia, (wyciągają ręce z uniesionymi kciukami)

każdy ekoludek (wskazują osoby z koła)

chwali taki sposób bycia. (rytmicznie klaszczą w dłonie)

Gdy ocenią, że dana sytuacja nie jest „eko”, mówią inną rymowaną i wykonują wskazane ćwiczenia:

Takie zachowanie strasznie mnie oburza, (dzieci tupią nogą i podpierają się rękami pod boki)

szkoda dla środowiska jest bardzo duża. (kreślą dwiema rękami przed sobą duże koło)

Złość i smutek ogarnia wszystkie ekoludki. (wskazują wszystkie osoby z koła)

To wcale nie jest problem malutki. (kręcą głową i wykonują przysiad na słowa „problem malutki”)

Przykładowe zdania:

- Zosia wrzuciła pustą puszkę do kosza na szkło.
- Paweł na spacerze posprzątał po swoim psie.
- Ktoś wyrzucił śmieci do lasu.
- Pani wykorzystała ponownie wcześniej używane kartki.
- Kasia nie dokręciła kranu i wciąż kapie z niego woda.
- Dawid podczas zakupów zamiast plastikowych reklamówek używa toreb z materiału.
- Tata zaniósł stary telewizor do punktu odbioru elektrośmieci.
- Karol rozpakował lizak i rzucił papierek na ziemię.
- Asia podczas spaceru po górach zbierała śmieci na szlaku, by go oczyścić.
- Mama z Jankiem zbudowali z niepotrzebnych opakowań zamek dla rycerzy i księżniczek.

„Oburzony ekoludek” – praca plastyczno–techniczna.

Potrzebować będziemy:

- surowce wtórne: pudełka, plastikowe butelki, gazety, stare płyty itp.,
- klej,
- nożyczki,
- taśma klejąca,
- kredki,
- flamastry

Udostępnia dzieciom materiały do wykonania pracy (różne surowce wtórne: pudełka, plastikowe butelki, gazety, stare płyty i inne rzeczy wg uznania; klej, nożyczki, taśmę klejącą).

Dzieci wykonują postać ekoludka. Dorysowują mu elementy twarzy. Zwracamy uwagę na odpowiednią minę odzwierciedlającą oburzenie. Swoje ekoludki dzieci umieszczają na tekturowym kartoniku, wśród przyklejonych do niego zgniecionych kulek z gazet, czyli śmieci.

Ps. Zdjęcia prac można przesyłać na e-mail nauczycieli 😊

23.04.2020 „SMOG – CO TO ZA STWÓR?”

„Puste czy pełne?”

doświadczenie wykazujące istnienie powietrza. Przygotowujemy dwie plastikowe butelki – jedną pełną wody, drugą pustą.

Pytamy dzieci, co jest w butelkach.

(Dzieci zapewne odpowiedzą, że w jednej jest woda, a druga jest pusta). Wyjaśniamy, że druga butelka również jest pełna, i demonstrujemy kolejne doświadczenie:

Zanurzamy drugą butelkę w misce z wodą i naciskamy jej ścianki.

Wydobywają się bąbelki powietrza. Wtedy pytamy, co było w środku.

„Komu jest potrzebne powietrze?” - mapa myśli.

Potrzebować będziemy :

- Karteczki biurowe, kredki, duży arkusz papieru

Dzieci rysują na niewielkich kartkach, komu potrzebne jest powietrze, a następnie wszyscy przywieszają swoje prace na jeden, duży arkusz papieru. Rodzice i dzieci wspólnie „odczytują” mapę myśli.

„Czy powietrze jest czyste?” – doświadczenie,

Potrzebować będziemy :

- Latarka, duży arkusz papieru

Obserwacja drobin kurzu w świetle latarki. Gasimy światło i zapalamy małą latarkę. Dzieci obserwują powietrze w snopie światła, próbują dostrzec drobinki zanieczyszczeń. Następnie dzieci wymieniają źródła zanieczyszczeń powietrza, a rodzic wypisuje je na dużym arkuszu papieru.

„Miasto” – praca plastyczna.

Potrzebować będziemy:

- gazety, nożyczki, kleje, węgiel do rysowania/ ołówek

Dzieci wycinają z gazet prostokąty różnej wielkości i naklejają obok

siebie pionowo, tworząc miasto. Następnie nad nimi węglem lub ołówkiem rysują spirale – dym.

Smog – słuchanie opowiadania Agnieszki Frączek pod tym samym tytułem z książki Sprężynek

Smog

Agnieszka Frączek

Bardzo długo wyjeżdżaliśmy z miasta. „Brum, brum!”, dudniło nam w uszach. „Ti–tit, ti–tit!”, atakowało nas mimo szczelnie zamkniętych okien.

– Rany, jaki korek! – narzekał tata.

– Szybciej! – prosił Antek.

– Wolniej – prosiła mama.

– Nudzi mi się – jęczała Zosia.

– Pi... – popiskiwał pies.

– Daleko to jeszcze? – pytałem ja, Sprężynek.

Ale nasze słowa i tak zagłuszało nieznośne „Brum, brum, ti–tit!”.

Wreszcie – powolutku, koło za kołem – udało nam się wyjechać za miasto. I od razu zrobiło się weselej. Tata przestał narzekać na korki, mama przestała prosić, żeby tata zwolnił (dziwne, bo jechaliśmy teraz dużo szybciej niż w mieście), Antek przestał prosić, żeby tata przyspieszył, nawet Zosia przestała się nudzić. Z pobocza machały do nas czerwone dęby, żółte brzozy i zielone choinki, pies pochrapywał cicho, a Zośka nuciła jakąś przedszkolną piosenkę. Nawet słońce świeciło jakby trochę jaśniej.

– Od razu widać, że smog został za nami – cieszyła się mama.

– To tam był jakiś smok? – z wrażenia mało nie wypadłem z koszyka.

– Trzygłowy? – zawtórowała mi Zosia.

– Spokojnie, nie smok, tylko smog, głupty – roześmiał się Antek.

– A co to za różnica? – zapytała Zosia.

– Ten wasz smok jest zielony, ma trzy głowy, pazury, ogon i K na końcu...

– Czyli na ogonie?

– Zośka! – zbył siostrę Antek. I tłumaczył dalej: – Wasz smok pożarł barana nafaszerowanego siarką. Zgadza się?

– Tak... – odpowiedziała niepewnie Zosia, która chyba podobnie jak ja nie rozumiała, czemu ten

zielony potwór ma być „nasz”.

– Smog, o którym mówiła mama, też ma w środku trochę siarki. Ale na tym koniec podobieństw.

Bo mamie wcale nie chodziło o smoka, ale o smog, prawda, mamó?

- Prawda.
 - Czyli chmurę pełną dymów i spalin – wtrącił tata.
 - A skąd się biorą takie smoki?
 - Smogi! – poprawił Antek. – Skąd? No z tej... Z tego... – plątał się.
 - Pamiętacie te wszystkie samochody stojące w korku? – przyszedł mu z pomocą tata. – Potraficie sobie wyobrazić, ile one naprodukowały spalin.
 - Mnóstwo.
 - Właśnie: mnóstwo. A przecież powietrze jest zanieczyszczane nie tylko przez samochody, ale też przez fabryki, gospodarstwa domowe, przez... – przerwał nagle tata. – Zobaczcie, jaki paskudny dom!
- Rzeczywiście, z komina małego, żółtego domku wydobywały się kłęby dymu – gęstego, brązowo- czarnego i pachnącego chyba jeszcze gorzej niż smocza jama. Wdzierał się do samochodu, łaskotał nas w nosy i szczypał w oczy.
- A fe! – zawołała Zosia.
 - Fe! – powtórzył za siostrą Antek i zakrył sobie nos szalikiem.
 - Psik! – kichnął pies.
 - Co oni palą w tym piecu? Śmieci? – zastanawiała się mama.
 - Śmieci – potwierdził tata. – A paląc je, zatrują powietrze, które i bez tego jest już bardzo zanieczyszczone – westchnął.
 - A smog się cieszy – podsumował Antek.

Po przeczytaniu opowiadania zadajemy dzieciom pytanie:

- Co to jest smog?
- Czym różni się smog i smok?

Dzieci tworzą swoje definicje i wypowiadają je. Dokonujemy analizy głoskowej obu wyrazów.

Zapisujemy na kartce wyraz „smok” i „smog” – dzieci analizują zapisy, porównują je.

Następnie pytamy: Jakie są przyczyny smogu? Wyjaśniamy, że nie zawsze widać, że powietrze jest zanieczyszczone – przywołujemy wcześniejszy eksperyment z latarką.

Zabawy oddechowe z wykorzystaniem wiatraczków.

Dzieci kładą się na podłodze, podnoszą wiatraczki na wysokość głowy i dmuchają tak długo, jak długo rodzic puszcza melodie. Ćwiczenie ma na celu wydłużenie wydechu.

Instrukcja tworzenia wiatraczka:

<https://www.youtube.com/watch?v=xuz9EwXiu-o>

24.04.2020 „CO JA MOGĘ ZROBIĆ DLA ZIEMI?”

„Kto i co może chorować?” – burza mózgów.

Zadajemy pytanie, a dzieci wymieniają swoje propozycje.

Wysłuchują wiersza czytanego przez Rodziców, Joanny Papuzińskiej *Chora rzeka*.

Chora rzeka

Joanna Papuzińska

Śniła się kotkowi rzeka,

Wielka rzeka, pełna mleka...

Tutaj płynie biała rzeka.

Ale to jest chora rzeka.

Jak tu pusto!?

Drzewo uschło...

Cicho tak –

ani ptak,

ani ważka, ani komar, ani bąk,

ani gad, ani płaz, ani ślimak,

ani żadna wodna roślina,

ani leszcz, ani płoć, ani pstrąg,

nikt już nie żyje tutaj,

bo rzeka jest zatruta.

Sterczy napis: „Zakaz kąpieli”.

Mętny opar nad wodą się bieli.

Chora rzeka

nie rzeka

tylko czeka, czeka, czeka...

Rozmowa na temat wiersza.

Zadajemy pytania:

- Co się śniło kotkowi?
- Jak wyglądał świat w wierszu?
- Dlaczego tak było?
- Dlaczego rzeka była „chora”?
- Jak myślicie, co spowodowało, że rzeka „zachorowała”?
- Czy wodę można uzdrowić?

„Do czego potrzebna jest woda?” – mapa myśli.

Dzieci wymieniają pomysły. W razie potrzeby podpowiadamy.

„Ile wody?” – zajęcia matematyczne.

Pytamy dzieci, jak można policzyć wodę? Dzieci podają swoje pomysły. Pytamy, ile wody dzieci zużywają w ciągu dnia? Ile w ciągu tygodnia? Jak to można policzyć?

„Mycie zębów” – doświadczenie.

Potrzebować będziemy :

- przybory do mycia zębów,
- 2x miski,
- kubeczki

Podczas mycia zębów dzielimy się na dwie grupy (rodzice – dzieci , dowolnie albo przez losowanie lub wyliczankę).

Pierwsza grupa podstawia pod krany miski i podczas mycia zębów nie zakręca wody.

Druga grupa tylko moczy szczoteczki i zakręca wodę. Nalewa jej sobie

trochę do kubka, płucze zęby i wypłukuje wodę do przygotowanej miski. Następnie mierzymy na różne sposoby (wymyślone wcześniej), np. kubkami, miarkami litrowymi, butelkami, ile wody zużyły.

Porównujemy zużycie wody obu grup. Pytamy :

- Kto zużył więcej wody?
- Czy ta woda była potrzebna?
- Czy można jej jeszcze użyć?
- Do czego?

Podsumowanie: Należy zastanowić się czy zawsze potrzebujemy tyle wody ile zużywamy, czy możemy ograniczyć jej użycie. Wodę należy oszczędzać, bo nie zawsze można ją ponownie użyć do picia, a wody pitnej na świecie jest niewiele, większość wody jest w oceanach i morzach, a ona jest słona i nie nadaje się do picia.

Drodzy Rodzice!

Zachęcamy do wspierania dzieci podczas zabaw przez nas proponowanych. Poniżej zamieszczamy kartę „Wesoły Kotek”, która pomoże zmotywować dzieci do zabawy razem z nami.

Drogie Dzieci!

Czy podobały Wam się nasze zabawy?

Udało się Wam wykonać zadania?

Teraz czas na nagrodę !

Pokolorujcie Wesołego Kotka. Po wykonaniu jednego z wyżej zaproponowanych zadań, pokolorujcie Planete Ziemia. Kotek chciałby mieć bardzo dużo kolorowych planet.

Kiedy spotkamy się po tej długiej przerwie, policzymy i porównamy, który Kotek bawił się najchętniej.

Pozdrawiamy i dziękujemy za wspólną zabawę.

Opracowały: Anna Koperska

Aleksandra Zoszak-Piecuch

Wesoły Kotek -

Imię dziecka

Data: 20.04.2020 – 24.04.2020

